

UČITELJSKI TOVARIŠ

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva

Vse spise, v oceno poslane knjige itd. je pošiljati samo na naslov:

Uredništvo Učiteljskega Tovariša v Idriji.

Rokopisov ne vračamo.

Vse pošiljatve je pošiljati franko.

Učiteljski Tovariš izhaja vsak petek popoldne. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje.
Vse leto velja 8 K
pol leta 4 "
četrt leta 2 "
posamezne številke po 10 h.

Za oznanila je plačati od enostolne petit-vrstre,
če se tiska enkrat . . . 14 h
" " dvakrat . . . 12 "
" " trikrat . . . 10 "
za nadaljnja uvrščena od petit-vrstre po 8 h.
Oznanila sprejema Učiteljska tiskarna (telefon št. 118).

Naročnino, reklamacije, to je vse administrativne stvari, je pošiljati samo na naslov:

Upravništvo Učiteljskega Tovariša v Ljubljani, Gradišče št. 2.

Poštna hranilnica št. 53.160.

Reklamacije so proste poštnine.

Slovenskemu štajerskemu učiteljstvu.

Naš dan je tukaj.

Velikonočni ponedeljek — praznik vstavljanja slovenskega štajerskega učiteljstva, dan prvega našega skupnega nastopa!

Ne bomo rabili dosti besed, ne bomo vas prosili, da omenjeni dan prihitite v Celje, da se tam v družbi tovarišev in tovarišic pogovorite o svojih težnjah, da se porazveselite v lepi kolegialnosti.

Ne — ker vemo, da vam to itak že vleva stanovska zavednost, da vam stanovski ponos ne bo dovolil isti dan ostati doma, da vam glasno kličeta srce in vest — Celje, v krog svojih bratov in sester!

V Emavz — v Celje!

Seveda, kdor je bolan, kdor je stanovsko nezaveden, komur ni za tovariše in tovarišice — ta ostane doma za pečjo, ali pa mogoče celo kam drugam nameri svoje korake.

Toda vsi drugi prihite v Celje, pa ne sami, s seboj privede tudi svojce — tako da bode na velikonočni ponedeljek, v Celju velika učiteljska družina.

Na veselo snidenje!

Vodstvo „Zvezes slov. štajerskih učiteljevin učiteljic“.

Slovenski štajerski učiteljski dan.

„Zvezes slovenskih štajerskih učiteljevin in učiteljic“ ima na velikonočni ponedeljek, dne 20. malega travna 1908, v Narodnem domu v Celju slediča zborovanja in prireditve:

I.

Vodstvena seja
v društveni sobi (knjižnici) točno ob 8. uri
zjutraj.

II.
Seja upravnega odbora
v posvetovalnici posojilnice ob 9. uri po temelju
dnevnem redu:

1. Nagovor predsednika.
2. Poročilo o delovanju vodstva.
3. Poročilo o denarnem stanju.
4. Izprememba društvenih pravil.
5. Predlogi vodstva.
6. Predlogi društva.
7. Določitev dnevnega reda za občni zbor.
8. Določitev kraja in časa prihodnje seje
upravnega odbora.
9. Slučajnosti.

K seji upravnega odbora imajo pristop samo vodstveni odborniki in pa od posameznih društev izvoljeni upravni odborniki.

III.

Občni zbor
se vrši ob 11. uri v veliki dvorani. Pristop ima vsakdo. Oglaseni sta dve predavanji, in sicer: Ljudevit Černej: „Vzgojujmo mislece!“ Dr. Fr. Ilčič: „Jubilej 1848—1908.“ (1. Prve slovenske učiteljske skupščine l. 1848. — 2. O kulturni prošlosti Štajerske sploh.)

IV.

Posvetovanje o ustanovitvi narodne socialne zveze in raznega predavanja.
Posvetovanje se vrši ob 5. uri. V kateri sobi in po katerem vzpredru, še ni določeno.

V.

Koncert.
slovenskega štajerskega učiteljstva v proslavo 60. letnega vladanja Nj. Veličanstva cesarja Franca Jožefa I. — ob 8. uri zvečer.

Vzored:

1. Cesarska pesem.
2. M. Rožanc: V mlinu. Poje moški zbor.
3. Chopin: Nočurno v desduru. Svira na klavirju tov. Schreinerjeva.
4. Jos. Prochazka: Tak si lepa... Besede Simon Jenkove. Soprano solo. Poje gd. A. Drobničeva.

šol. in učni red, priporočuje šim tesnejši stik šole z domom. Šola in domača življenje se morata zlititi v en sam tok, močan in krepak, da pomore k pravi resnični vzgoji mladine. Starši naj podpirajo učitelja, učitelj svetuj staršem v vseh slučajih, ko so potrebni sveta.

Prvi pogoj seveda je spoznanje, da je šola potrebna. Ne poljsko delo in paša, ne gozd in vsakdanja opravila, nič ni važnejšega za otroka od naukov, ki se mu vcepljajo v šoli za bodoče življenje. Danes se še izobražen človek, podkovan z vsem potrebnim, težavno prerine skozi svet. Kako se bo pa neuk Slovenec? Drugi narodi skrbe za šole, za izobrazbo mladine, pri nas se pa zabija ljudem, da je dovolj nekaj molitve, pa nekaj branja, pisanja in računstva.

Ljudstvo naj spozna, kaj se otroci uče v šoli, spoznati mora potrebnost teh naukov. Spozna pa naj tudi, kako se uče. Šiba več ne poje pri nas nove maše. Sedanji učiteljski rod zna nekaj več, kot so znali nekdanji šomaštri in mežnarji, pa tudi uče drugače.

5. Antonin Rubinstein: Koncert za glosi's spremiščevanjem klavirja: 1. Andante, 2. Moderato assai.

Svira tov. Fran Serajnik, spremišča tov. Schreinerjeva.

6. E. Adamič: Poslovesu. Poje ženski zbor.

7. Loewe: Evgen, vitez plemenit. Balada. Bariton solo. Poje tov. Schneider.

8. Jos. Paukner: Kukavica. Besede prevedel iz češčine Lj. Černej. Mešan zbor.

Zbore vodi Vrečer Rajko.

Po koncertu prosta zabava in pleš. Svira celjska narodna godba.

Vstopnina 1 K. Za sedežje je kupiti razen vstopnice še sedežno karto, in sicer za sedežje 1. in 2. vrste po 3 K, 3.—7. vrste 2 K, 8.—16. vrste 1 K, na balkonu 1.50 K. — Besedilo pesmi stane 20 vinarjev.

V Celju se dobe vstopnice in sedežne karte v trafički v Narodnem domu in na večer koncerta pri blagajnici, ki se otvorí ob 7. uri.

Opomba: Pevske vaje za koncert se vrše ob 9. uri točno za ženski zbor in ob 3. uri za mešani in moški zbor v veliki dvorani. Pevci in pevke se nujno prosijo, da točno in zanesljivo pridejo k vaji.

Naš denarni zavod

Geslo: Kar plodenosno naložim,
v pomö le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani.

registrirana združba z omejenim jamstvom.

Promet do konca marca: **K 50.002.33.**

Naznanilo. Kdor želi od zadruge kakih informacij, naj za odgovor priloži 20 h v poštnih znamkah. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Nobena stranka nam ne more pomagati!

Istra, 12. aprila 1908.

= Vem, da poreče marsikdo, ker se je učiteljstvo tudi tu — razen malih izjem — poprijelo resnega dela: O, saj tudi mi delamo in kako — od tega vsega pa vendar nič ni. Naj le tako govore. Mi imamo čisto vest, da izpoljujemo le svojo dolžnost. Za drugo nečemo vedeti in se zato prav nič ne bojimo. Vendar pa bodi pribito, da si ne bomo pomagali z raznimi strankami, stranicami, recimo z liberalizmom, klerikalizmom, agrarno stranko, socializmom prav nič, ako ne bomo na vsak način pazili, da izobrazujemo sebe in one, ki smo zaradi njih! Le po tej poti je edina rešitev naša in vseh.

Na kak način pa dela človek? Nobene pomoči ni ne od spodaj ni od zgoraj. Ljudstvo izgublja vero, ker se mu je le vedno obetalo, vedno ga tolažilo in se mu ni moglo pomoči, ako si samo ni pomoglo. To pa se je zgodilo na tak način, da je na kmetih in skoraj včinoma v mestih postal siromašno z raznimi poklicanimi in nepoklicanimi gospodarji. Ni čuda, da je izgubilo vso vero. Ne more živeti, ker ni imelo dovolj podlage, da bi moglo umno gospodariti. Razne elementarne sile, bolezni in druge nadloge so ga našle nepripravljenega. Taki zgledi so prihajali od spodaj; od zgoraj same lepe priliznjene in sladke besede, ki jih je bilo lepo slišati ali težko izpolniti.

Če govoris s posameznikom še o takih rečeh, te bo lepo poslušal, pritrjeval in resignirano pravil, da se boji, kaj bo. Slabi časi, draginja, sirovost. Ako govoris z njim bolj napredno, te zavrne, da ne pozna takih novotarij ter da je boljše po starem. Ako govoris o kmetijstvu, te apatiško gleda, kakor da so to prevsakdanje stvari. Postal je mehaniški stvor, ki dela, kakor veter zapira. Veselo je, da gre na boljše. V splošnem so pa ti vetrovi vendarle žalostni, ker kažejo večinoma vsiljivo naturo!

Ko sem čital obvestilo o nji v tem listu, sem se bal zastran tendence, ker je tendenca v poslovnih spisih navadno tisti plevel, ki zaduši estetički užitek. No, ko sem prečital „Slepé ljubezen“, nisem podprt nobene prisiljenosti. Kakor trdi nekje Stritar: haec fabula docet. Tudi v tem oziru moram priznati hvalo tov. Pesku.

Sploh je igra prav srečno izvedena. Konceptija lahka, enostavna, dialog neprisiljen, jezik blesteč, gladek. Tov. Pesku se pozna, da praznuje letos 10 letnico pisateljevanja. Čestitam!

Morda se bo kdo izpotikal zaradi modronjanja učitelja Trpina. To je pa prav tisto, kar daje igri etiško vrednost. Namenjena je namreč preprostim slojem našega naroda. Tem pa moraš stokrat povedati eno, potem mu prinesi dokaz na dlani in še te bo — gledal debelo. Torej za ljudi takšnega miljeja, kakor je vzeta iz njega, si ne morem misliti nič boljšega. Tu bo igra učinkovala naravnost čudovito. Ako bodo zastran tendence znani „pedagogi“ zopet napadli avtorja, naj se zaradi

LISTEK.

„Slepa ljubezen.“

Igra s petjem v petih dejanjih. — Slika iz vzgoje. — Izvezek. — Spisal A. Pesek. Cena 1 K, s pošto 1 K 10 h. — Založil A. Pesek, učitelj v Narapljah.

Najprej nekaj splošnih opomenj.

Urnih korakov napredujemo v stoletju socialne preosnove človeštva. Vsi reakcionalni naporji modernemu napredku so brezuspešni. Tisoči in tisoči samostanskih šol z vsemi nepremenljivimi cerkvenimi dogmami in večnimi principi ne morejo ustaviti deroče reke napredka in omike. Kar je začela pred sto in več leti francoska revolucija, gre sedaj v klasje. Veda se mora popularizovati, umetnost ponizati k ubornemu delavcu. Znanost mora postati skupna last vsega človeštva, ne samo nekaterih privilegirancev, da si jo usužnijo za svojo deklo. Ne!

Ne majhen korak bližje k temu smotru je napravil v delokrogu ljudske šole dokončni

šol. in učni red, priporočuje šim tesnejši stik šole z domom. Šola in domača življenje se morata zlititi v en sam tok, močan in krepak, da pomore k pravi resnični vzgoji mladine. Starši naj podpirajo učitelja, učitelj svetuj staršem v vseh slučajih, ko so potrebni sveta.

Prvi pogoj seveda je spoznanje, da je šola potrebna. Ne poljsko delo in paša, ne gozd in vsakdanja opravila, nič ni važnejšega za otroka od naukov, ki se mu vcepljajo v šoli za bodoče življenje. Danes se še izobražen človek, podkovan z vsem potrebnim, težavno prerine skozi svet. Kako se bo pa neuk Slovenec? Drugi narodi skrbe za šole, za izobrazbo mladine, pri nas se pa zabija ljudem, da je dovolj nekaj molitve, pa nekaj branja, pisanja in računstva.

Ljudstvo naj spozna, kaj se otroci uče v šoli, spoznati mora potrebnost teh naukov. Spozna pa naj tudi, kako se uče. Šiba več ne poje pri nas nove maše. Sedanji učiteljski rod zna nekaj več, kot so znali nekdanji šomaštri in mežnarji, pa tudi uče drugače.